

[Lone Dybkjær]

stilling, for spørgsmålet er, om vi først skal give nogle enorme tilskud til dræning, hvor der opstår en masse forurening, og derefter også skal betale for forureningen. Jeg sagde under første behandling, at det selvfølgelig er rigtigt, at det er i overensstemmelse med, at forurenere betaler, men set fra et statsligt udgiftsmæssigt synspunkt er det nu alligevel ikke særlig hensigtsmæssigt, for nu at sige det temmelig mildt.

Men vi har altså måttet fremsætte dette lovforslag, fordi det ikke har været muligt, uanset hvad der bliver sagt, i den korte tid, der var stillet til rådighed, at komme igennem med en ordentlig behandling af miljøministerens lovforslag, fordi vi var mange, der simpelt hen ikke var tilfredse med indholdet i det forslag.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Det, der får mig herop, er fru Lone Dybkjærs bemærkning om, at vi ikke har haft tid nok til at behandle miljøministerens forslag. Hvad så med dette forslag? Hvor meget tid bliver der levnet os til at behandle det? Jeg har nævnt mange af de usikkerhedsforhold, der er, over for folk, der har påbegyndt arbejdet, nogle, som har lavet kontrakt. Hvorfor foreslår fru Lone Dybkjær så ikke blot en forlængelse, hvis det var det med tiden?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal jeg såmænd sige til den konservative ordfører. Det er, fordi miljøministeren under førstebehandlingen har sagt, at han ikke ønsker at forlænge den ordning, vi har på nuværende tidspunkt; det finder han er en dårlig idé. Så enkelt er det. Derfor har vi måttet lave noget andet. Se Folketingstidende 1984-85, sp. 2283!

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Lohmann for udtalelsen om, at man er parat til at drøfte lovforslag nr. L 59.

Det er klart, at det er en ministers ansvar at få et flertal bag sine lovforslag. Derfor har jeg ført så mange forhandlinger, som tilfældet er, hvilket hr. Lohmann mere end nogen anden i denne sal er bekendt med. Jeg troede

faktisk også en overgang, at vi havde et flertal bag os i denne sag; derfor min forbavselse, og at den er stor, ved de, der har været inde i disse forhandlinger.

Ministeren har haft så travlt med at få gennemført lovforslag nr. L 59, sagde hr. Lohmann, og der er flere ordførere, der har sagt, at de ikke har haft tid til at behandle dette forslag ordentligt. Den 9. maj behandlede folketinget en redegørelse fra mig om den 3-årige forsøgsperiode. Formålet med redegørelsen var ud over at orientere folketinget om de væsentlige resultater i forsøgsperioden at få nogle forhåndstilkendegivelser af, hvordan en permanent okkerlov skulle udformes, og dette formål blev klart nævnt fra min side under debatten.

Jeg udtrykte allerede i denne redegørelse sympati for, at indgrebskrævende arealer kun skulle kunne drænes, såfremt der etableres okkerrensingsanlæg med hel eller delvis offentlig støtte. Jeg tilkendegav endvidere, at der burde fastsættes et maksimalt beløb for den støtte, der kan ydes pr. ha drænareal. Endelig pegede jeg som alternativ til støtteordningen på at udbetale kompensation til landmænd, som må give afkald på konkrete dræningskrav. Dette er alle elementer, der er indgået i regeringens lovforslag nr. L 59, som blev fremsat i folketinget den 13. november.

Indholdet af regeringens lovforslag kan derfor ikke komme bag på de medlemmer, der har fremsat det lovforslag, vi behandler i dag.

Der er nu gået næsten 4 uger, siden lovforslag nr. L 59 blev fremsat i tinget. Under udvalgsbehandlingen har udvalget meget hurtigt fået svar på samtlige skriftlige spørgsmål, ligesom jeg har deltaget i et samråd i udvalget. Endelig vil jeg fremhæve, at embedsmænd fra ministeriet har givet udvalget en teknisk gennemgang af lovforslaget. Derfor har jeg svært ved at forstå, at det ikke har været muligt at gå ind i en realitetsbehandling af lovforslaget. Jeg skal dog indrømme, at ikke alle ordførere har deltaget i denne orientering fra embedsmændenes side.

Jeg må derfor sige, at jeg ikke blot er uenig i den rejste kritik, men at jeg i høj grad undrer mig over, at den er fremkommet.

Nu siges det: vi har ikke kunnet få tid til at forhandle dette ordentligt igennem, og det har ministeren kun sig selv at takke for. Nej, ikke kun sig selv, også dem, der har afvist